

KURJER RADOMSZCZAŃSKI

Niezależny dziennik polityczny, społeczny, gospodarczy i literacki.

Redakcja i Administracja: Radomsko, ul. Żeremskiego 9.

Ceny ogłoszeń: za wiersz milimetryowy przed tekstem 1 złoty, w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Drobne ogłoszenia po 5 gr. za wyraz. Najmniej 50 gr.

Rękopisów nadesł. Redakcja nie zwraca.

Redaktor przyjmuje od g. 6—7 w.

**Prenumerata miesięcznie wynosi zł. 2
zamiejscowa zł. 2.50**

KAZIMIERZ PURWIN

Z GDYNI i WYBRZEŻA

Polacy z Ameryki interesują się Gdynią. — Dalsza rozbudowa miasta. —

W Gdyni i na wybrzeżu uprawiane będą wszelkiego rodzaju sporty. — Przygotowania do sezonu kąpielowego. — Aeroklub w Gdyni. — Propaganda morza i wybrzeża.

(Od własnego korespondenta)

Jak wiadomo w Stanach Zjedn. Am. Półn., dokąd od niepamiętnych czasów ciągnęły z Europy wielkie rzesze, w poszukiwaniu zarobków, od kilku lat panuje bezrobocie, ogarniające zgorą 15 milionów ludzi, a gdy do tego dodamy rodziny, mnożąc tę liczbę skromnie przez 3, otrzymamy sumę 45 milj. osób, dotkniętych straszliwą klęską bezrobocia. Na 130 milj. ludności St. Zjeda. liczba 45 milj. głodujących jest przerażającą, a na dobitkę nędzę tę powiększa fakt, że w krainie dolara nie istnieją żadne ubezpieczenia przymusowe, niema kas chorych lub t. p. Kto więc nie ubezpieczy się sam, ten skazany jest na najokropniejsze skutki bezrobocia.

Od października r. 1929 zbankrutowało w St. Zjedn. kilka tysięcy większych lub mniejszych banków, w których, niestety, przepadło także wiele grosza, z trudem uciulanego przez nasze wychodźstwo, pracujące na drugiej półkuli w piecu czoła, po 10, 12 i więcej godzin na dobę (8-godzinnej dnia pracy w takich, czy innych zakładach w Ameryce niema).

Kto jeszcze zdołał uratować swe oszczędności ten ucieka z za oceanu, nie mając tam widoków uzyskania pracy. Coprawda wiele obiecuje sobie St. Zjedn. po nowym prezydencie Roosevelcie, którego rządy niewątpliwie przyczynią się do uzdrowienia panujących tam od 4 lat stosunków, ale poprawa postępować będzie powoli, trudno bowiem, aby za jednym cięciem zmienić zło na dobro. Niemalże też nadziei budzi międzynarodowa wystawa p. n. „Sto lat postępu” w Chicago, lecz otwarcie jej nastąpi dopiero z dniem 1-szym czerwca b. r., a jej dodatnich wyników można się spodziewać nie prędzej, jak późną jesienią.

Wielu Polaków, posiadających jeszcze nieco grosza, postanowiło nie czekać tej zmiany, lecz wracać do starej Ojczyzny. Gdynia, o której niejedni za oceanem słyszeli lub czytali, przedstawia punkt wielkiego zainteresowania naszego wychodźstwa, którego przedstawiciele często przyjeżdżają do portu polskiego, badając na miejscu możliwości osiedlenia się i pracy „na własnych śmieciach”. Większa grupa reemigrantów ma przybyć do Gdyni na Wielkanoc, a później napływać będą dalsze. Wybór Gdyni przez nasze wychodźstwo jest b. trafny, bowiem istnieją tu najprzeróżniejsze możliwości lokaty kapitału i pracy we własnym kraju. A Gdyni właśnie potrzeba ludzi pracy, doświadczonych wśród obcych, gdzie od długich lat wszystkie objęte jest systemem.

W najbliższym czasie rozpoczęta zostanie budowa około 100 domków mieszkalnych, przeznaczonych na sprzedaż dla tych obywateli, którzy zamierzają osiedlić się w Gdyni. Budowę prowadzi z funduszy przydzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego — Towarzystwo Budowy Osiedli w Gdyni (T. B. O. Aleja Marsz. Piłsudskiego), o którym wspominałem już poprzednio. Wszystkie domki staną w najbliższych kilku miesiącach, w każdym razie przynajmniej połowa zostanie wykończona jeszcze przed rozpoczęciem sezonu kąpielowego. Zbudowane one będą według najnowszych wymagań techniki i higieny, z wodociągami, kanalizacją, oświetleniem elektrycznym i t. p. Cena domku 2-izbowego wyniesie około 3 tys. zł., 3-izbowego ok. 3.700 zł., 4-izbowego ok. 4.000 zł., do tego dochodzą jeszcze umiarkowane ceny za parcele. Każdy z domków przeznaczony jest dla jednej rodziny. Domki te staną na parcelowanych przez T. B. O. dawnych domkach państwowych Redłowo, Witomino i na Działkach Leśnych.

T. B. O. jest instytucją miejską, powołane zostało do życia m. in. dlatego, aby uniemożliwić spekulację ziemią pod budowę lub domami gotowymi, a poza wymienionymi domkami prowadzi na wieką skalę akcję budowlaną, regulując w ten sposób stosunki w budownictwie na wybrzeżu.

Niedawno objął w Gdyni urządowanie nowy Komisarz Rządu, p. Sokół, b. wicewojewoda stanisławowski, bardzo doświadczony urzędnik w go-

spodarce samorządowej. Azeby Gdynię jaknajbardziej ożywić, p. Sokół postanowił zwołać w najbliższej przyszłości zjazd przedstawicieli wszelkiego rodzaju sportów, uprawianych w Polsce i po tym zjeździe Komisarjat Rządu przystąpi bezwzględnie do opracowania programu imprez sportowych, możliwie we wszystkich porach roku.

Piękno Szwajcarii Kaszubskiej, świetne warunki dla sportu wodnego na Bałtyku, setkach jezior, oraz wszelkich innych sportów — niezawodnie ściągają będą tu b. licznych sportowców z całej Polski i wielu gości zagranicznych. Dowodem tego wielkie powodzenie, jakim cieszy się sport narciarski, zapoczątkowany w obecnym sezonie na rozległych wzgórzach Borkowa Kartuskiego.

W związku ze zbliżającym się sezonem kąpielowym, Komisarjat Rządu przystąpił do ulepszenia dróg istniejących, budowy nowych, chodników, rozszerzenia kąpeli morskich, sieci autobusowej, zaprowadzenia szeregu udogodnień, oraz uwzględnienia w programie tegorocznym wielu nowych urozmaideń, co biorąc razem, zachęci jeszcze więcej, niż w r. ub. gości do odwiedzania naszego wybrzeża.

Z inicjatywy wicekomisarza Rządu inżyniera Szaniawskiego powstanie wkrótce w Gdyni Aeroklub, do którego zgłosiło się już sporo zwolenników tego sportu. W-komisarz Inż. Szaniawski, który przez długie lata był szefem lotnictwa cywilnego w Ministerstwie Komunikacji, zapoczą-

kował założenie lotniska we wsi Rumja, niedawno przyłączonej do Gdyni, na rozległych polanach, doskonale nadających się do tego celu. Lotnisko będzie urządzone w najbliższej przyszłości, co jest rzeczą b. pożądaną, ze względu na to, że obecnie samoloty, łączące wybrzeże z całą Polską, obsługiwane są przez lotnisko gdańskie, gdzie zachłanni Prusacy zdzierają znaczne sumy od polskich linii lotniczych. Przez powstanie lotniska w Gdyni pieniądze nasze zostaną w Polsce, a pasażerowie unikną nieprzyjemnego legitymowania się wobec urzędów ków gdańskich.

Obecnie odbywa się objazd po Polsce orkiestry Reprezentacyjnej Marynarki Wojennej z Gdyni, z koncertami zespołów instrumentów dętych i smyczkowych. Orkiestra wyruszyła stąd przed kilku dniami i podróżować będzie po naszym kraju przez 2 miesiące. Ma to doniosłe znaczenie propagandowe, którego podjęła się Liga Morska i Kolonialna, zapraszając do spełnienia tej misji naszych marynarzy, których pojawienie się i gra w poszczególnych miastach niewątpliwie zachęci polakiego, kto jeszcze nie widział polakiego morza, do przyjazdu na wybrzeże.

Orkiestra jednakże podróżuje w warunkach nieszczególnych, bo w wagonie sanitarnym, w którym jest normalnie 36 łóżek szpitalnych, natomiast zespół orkiestry składa się z 45 ludzi. Musiano więc dla reszty pozawieszać hamaki. Łatwo sobie wyobrazić, że podróż taka w wagonie, który nie posiada nawet urządzenia utylizacyjnego, nie należy do przyjemności.

Czy naprawdę nie stać nas na to, aby marynarzom naszym, którzy jadą w tak doniosłej misji, zapewnić wygodniejsze i rzeczywiście sanitarne pomieszczenia w tej uciążliwej podróży? Może sprawą tą zainteresują się właściwe władze i przedsięwzemyją stosowne kroki. Chyba na brak odpowiednich wagonów w urządzeniach P. K. P. nie możemy narzekać.

Byłoby bardzo wskazane wysłać orkiestrę Reprezentacyjną Marynarki Wojennej na objazd do Stanów Zjednoczonych, gdzie doznałaby serdecznego przyjęcia i spełniłaby wielką misję propagandową. Może chociaż tym sposobem wypelnilibyśmy lukę, jaka powstała w międzynarodowej wystawie w Chicago, gdzie z niewiadomych powodów Polska nie bierze udziału.

Ale tu do znakomitego zespołu orkiestry byłby potrzebny także znakomity kapelmistrz, o którego nie trudno teraz wśród wojska, a nawet wśród wybitnych muzyków cywilnych. Warto o tem pomyśleć.

KONIEC SESJI Sejmu i Senatu.

Warszawa. — Wniesienie projektu ustawy o pełnomocnictwach wytworzyło na terenie parlamentarnym nastrój przedwakacyjny.

Wszyscy zdają sobie sprawę, że są to ostatnie dni prac Sejmu i Senatu, że po uchwaleniu poprawek Senatu do budżetu i pełnomocnictw przyjdzie zamknięcie sesji. Zostanie prawdopodobnie szereg spraw niezalatwionych. W pierwszym rzędzie naturalnie wszystkie wnioski poselskie.

Co do ustaw zaś, to wobec tak nieograniczonych uprawnień, jakie przewiduje nowa ustawa, rząd może przeprowadzić wszystko, co zechce.

Tego roku ukaże się pewnie, na mocy pełnomocnictw, dekret prasowy; jest możliwość nałożenia nowych podatków, zmiany statutu Banku Polskiego i t. d.

Projekt wyweła ze strony opozycji dużą krytykę, ale oczywiście będzie przez większość uchwalony.

Hitler premierem Prus?

Berlin. — W związku z oświadczeniem prezydenta sejmiku pruskiego, że tylko nacjonal - socjalista może być premierem Prus, jest rzeczą postanowioną, iż zostanie nim sam Hitler.

Tęgo rodzaju połączenie dwu urzędów, kaulerskiego dla Rzeszy i prezesa ministrów dla Prus, przypomina jednolitość tych władz z czasów Bismarcka.

Skoro tylko nominacja Hitlera na premiera Prus zostanie podpisana, siłą faktu skasowany zostanie urząd komisarza Rzeszy dla Prus.

Druzgocące poszlaki przeciw Gorgonowej

Ósmy dzień procesu

Kraków. — W dalszym ciągu procesu Gorgonowej zeznawał aspirant policji Bolesław Respond ze Lwowa.

O dokonaniu zbrodni zawiadomiony on był o godz. 2-iej w nocy, zaś przybył na miejsce o godz. 4-iej, rozpoczynając dochodzenie.

Zaremba, w pierwszej chwili wyraził przekonanie, że morderstwo było popełnione na tle rabunkowym, gdyż rygle drzwi były odsunięte i okna częściowo otwarte.

Świadek zapytał Zarembę, czy uchodzi za majątnego. Zaremba odpowiedział, że ma taką opinię, ale wiadano też o tem, iż pieniądze w domu nie przechowuje. Następnie świadek opowiada szczegółowo, jak przeprowadzał dochodzenia.

Przedewszystkiem stwierdził, że nie było śladów żadnej przemocy i przyszedł do wniosku, że zbrodni musiał dokonać ktoś z domowników.

Zobrawszy szereg poszlak zaczął podejrzewać o zbrodnię Gorgonową. Stasia badał dwukrotnie.

Najpierw chłopiec był ogromnie zdenerwowany i powiedział tylko tyle, że wicział kobietę.

Aby uspokoić niecie chłopca świadek odesłał go na posterunek zandarmierji.

Gdy go tam badał po raz drugi, po pewnym wahaniu, które świadek tłumaczył sobie tem, że Staś nie chce ojcu robić przykrości, chłopiec oświadczył wyraźnie, że to była Gorgonowa.

W sprawie śladów na śniegu, świadek stwierdza, że pochedziły one od pantofli nocnych.

Świadek pierwszy zauważył ślady krwi na drzwiach do piwnicy. Ponieważ zamek był zepsuty, więc świadek wyniosował, że chodził do piwnicy ktoś, kto wiedział o tem, więc nie chwycił za klamkę.

Świadek twierdzi dalej, że szyba bezwarunkowo była wybita od zewnątrz.

Świeca znaleziona przy basenie w zupełności pasowała do lichtarza, znajdującego się w pokoju Gorgonowej.

Gdy zaś przyniesiono chusteczkę z piwnicy, świadek stwierdził, że była mokra, miała ślady krwi i wyglądała jakby była prana, świadek sądzi, że gdyby chusteczka zawilgła od wody zaskórnej to byłaby brudna.

W swych dalszych zeznaniach powołuje się świadek na służącą, która słyszała jak Gorgonowa powtarzała: „Boże, Boże co zrobiłam!”

Wreszcie świadek mówi o przebiegu śledztwa w obecności sędziego śledczego i prokuratora.

Gorgonową i Zarembę przewieziono wtenczas do Lwowa, Zaremba zapoznawszy się z poszlakami, zgodził się ze świadkiem, że to musiała zrobić Gorgonowa.

Dalej zeznaje świadek, że przeszkodził policji w jej poszukiwaniach usiłował niejaki Matula, który zgłosił się do sędziego śledczego z zameldowaniem, że widział jak Kamińska coś zakopywała pod parkanem i że pies „Lux” nie jest zły, gdy włożył rękę za parkan, to pies ją lizał.

Wszystko okazało się nieprawdą. Pod parkanem był wysypywany popiół i niejaka Malinowska wygrzebywała z niego niespalony koks. Kiedy zaś Matula zbliżył się do „Luxa”, pies skakał i piana toczyła mu się z pyska, z taką zawziętością go atakował.

Matula jeszcze mówił, że Staś to „batjar”, bo kamieniami rzucał do pociągu, ale wtedy komisarz zapytał go, czy rzucał kamieni do pociągu jest równoznaczne z możliwością zamordowania rodzonej siostry. Tego Matula nie umiał wyjaśnić.

Jedno jest pewne, że brał Gorgonową w obronę, ale nie ustalono, z jakich względów.

Spokojne i logiczne zeznania Res-

ponda wywołały duże wrażenie. Gorgonowa słuchała ich uważnie z pobladłą twarzą.

Z kolei zeznaje Markna Bauer, na okoliczności zupełnie obojętne dla sprawy. Opowiada, że Zaremba kochał bardzo swoje dzieci, a szczególnie kochał Lusie.

Gdy w tem miejscu przewodniczący chce przystąpić do przesłuchania następnego świadka wywiadowcy Lorka, dr. Woźniakowski prosi o przerwanie rozprawy do dnia następnego gdyż pani Gorgonowa ma silny ból głowy. Oskarżona prosi również o odroczenie rozprawy, oświadczając iż źle się czuje.

Wobec tego przewodniczący odracza rozprawę zawiadamiając, iż trzech świadków to jest. Jedynak, Czajkowski (pasierb dr. Csali) i Kosecki nie otrzymało wezwań na rozprawę gdyż nie można było ich im doręczyć. Dodać należy, że Czajkowski nie był badany i podczas pierwszej rozprawy, ponieważ był rekonwalescentem po szkarlatynie. Równocześnie trybunał uchwalił wezwać na wizję lokalną we Lwowie sędziego śledczego Kulczyckiego.

W środę trybunał przesłucha nadkomisarza Frankiewicza kierownika całego śledztwa i wywiadowcę Lorka. Będą to ostatni świadkowie, którzy zostaną przesłuchani przed wyjazdem do Lwowa.

Wyjazd do Lwowa nastąpi w czwartek.

Odkrycie pod willą dr. Csali

Lwów. Jak donosi „Expres Poranny” po pletem okalającym willę dr. Csali wykopać miano kasetę foto — graficzną od aparatu Lusi, a w niej zamiast klisz, znaleziono kwadratowe kawałki granatowego sakna, takiego samego, z jakiego była uszyta su-

kienka i płaszcz dziewczynki. Odkrycia tego dokonać miała specjalna komisja śledcza, która od kilku dni prowadzi dochodzenia na terenie Brzuchewic, pod wodzą prywatnego detektywa z Poznania.

Ustawa samorządowa uchwalona w Senacie

Warszawa. — Wczorajsze posiedzenie Senatu rozpoczęło się o godz. 10.30 rano.

Po załatwieniu formalności dotyczącej zrzeczenia się mandatu przez sen. J. Potockiego, Izba rozpoczęła debatę nad projektem ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego. Projekt zreferował sen. Roman (BB.), poczem sen. Dworakowski (BB) zreferował poprawki zgłoszone przez komisję do tej ustawy.

W dyskusji przeciw ustawie przemawiali senatorowie Wasiutyński (Kl. N.), Gross (PPS), Ciastek (Str. Lud.), Michejda (NPR), Makuch (Ukr.) oraz polemizował sen. Wyrostek (BB). Dyskusja nad ustawą nie została na przedpołudniowym posiedzeniu ukończona; po przerwie obiadowej została zpowrotem ujęta. Po jej ukończeniu i przyjęciu przez większość ustawy jako też zaproponowanych poprawek Senat przystąpił do omówienia ustawy o ubezpieczeniach społecznych.

Rada Ligi Narodów

załatwiła sprawy gdańskie

Genewa. — Rada Ligi Narodów załatwiła obie sprawy gdańskie, t. j. sprawę policji portowej i Westerplatte. Załatwienie polegało zgodnie z tem co już donosiliśmy — na cofnięciu z jednej strony przez Gdańsk zarządzeń, dotyczących policji w porcie gdańskim, a z drugiej strony na zredukowaniu do normalnego stanu liczebnego załogi polskiej na Westerplatte, prowizorycznie powiększonej 6 b. m.

Po przemówieniu sir Johna Simona, min. Becka, prez. Zihma i Paul Boncoura, Rada przyjęła raport sprawozdawczy, dotyczący sprawy policji portowej. W raporcie tym sprawozdawca, przypomniawszy historję tej sprawy zaleca przywrócenie i utrzymanie bez zmiany reżimu policji portowej, ustanowionego przez radę dnia 11 marca 1925 aż do chwili, gdy zgodnie z normalną procedurą zapadnie decyzja definitywna co do organizacji policji w porcie.

Następnie raport został przyjęty i posiedzenie zamknięte.

GOSPODA LUDOWA

Częstochowa, II Aleja 41, (w podwórzu)

Wydaje:

- 1) Obiady z dwóch dań z pieczywem — 60 groszy
- 2) Zupa z chlebem 30 groszy
- 3) Dania gorące 50 groszy
- 4) Szklanka herbaty lub piwa 20 groszy

Gospoda ludowa ma na celu przyjęcie z pomocą mniej zamożnym warstwom ludności, które w tych ciężkich czasach borykając się z trudnymi warunkami bytu zmuszone są kosztem zdrowia czynić oszczędności budżetowe.

Kuchnia, prowadzona przez długoletniego kuchmistrza i współwłaściciela b. restauracji „Polonia” p. Czesława Matusiaka. (5)

Gospoda otwarta od godz. 7 rano do 23, bez przerwy.

STATOR???

MAŻ ZA MILJONY

POWIEŚĆ.

174)

Marjetta, która go oczekiwała, otworzyła mu drzwi, zanim dotknął się dzwonka.

— Pani czeka na pana hrabiego.

Gabryela przyjęła go z twarzą uśmiechniętą.

— Cóż? — zapytała.

— A cóż, triumfujesz — odrzekł ponuro — władałem pierwszą dozę.

Nie jeden tylko Julusz Claude wiedział, co stało się w willi jaworowej.

Pomimo zapewnienia Damy w szmaragdach, że lekarstwo jest nieszkodliwe, Dufour zbyt dobrze znał swego pana, by być spokojnym.

— Nie wierzę — mówił do siebie.

Wierny sługa od czasu, gdy stał się rentjerem i właścicielem nieruchomości, bał się zostać skompromitowanym.

Dwukrotne zalecenie hrabiego, by oddał lekarstwo do własnych rąk jego, wydało mu się bardzo podejrzane i nie schodziło mu z pamięci.

Powróciwszy do Chennevières, pan intendent stosując i w willi jaworowej system, jakiego trzymał się przy ulicy Cyrkowej, zrobił świderkiem mały otwór w drzwiach pokoju hrabiego i skoro tylko pan jego wszedł do siebie, zaczął go podglądać. Tym sposobem widział, jak hrabia rozpuścił w karafce z wodą proszek przywieziony przez niego i następnie nalał tego płynu we flakonik.

Ale operacja ta, jakkolwiek podejrzana, nie potwierdziła jeszcze w sposób niezbity podejrzeń Dufoura.

Hrabia z flakonikiem w ręku wyszedł do garderoby, poza którą znajdował się pokój Anusi. Dufour nie mógł iść za nim, oczekiwał więc pod drzwiami dalej.

Po kilku minutach hrabia powrócił, blady, ze ściśniętymi brwiami i chodząc, wymówił nieświadomie, tak jednak głośno, że szpiegujący go usłyszał:

— Każdego wieczora taką samą ilość, a przed upływem jednego miesiąca będę wdowcem!

Teraz nie było już wątpliwości — rzeczywistość rzucała się w oczy.

Dufour, jakkolwiek sam był wielkim łotrem, przestraszył się na widok zbrodni tak okropnej i chwiejąc się na nogach, odszedł do swego pokoju. Położył się, lecz przez całą noc nie mógł zmrzoczyć oka.

Około trzeciej rano usłyszał kroki hrabiego, wracającego do pałacu.

— Bandyta idzie z mego domu! — pomyślał.

Wstał o szóstej rano, lecz nie mógł uspokoić się. Głowa gorzała mu.

O ósmej hrabia zadzwonił i powitał Dufoura twarzą uśmiechniętą.

— Pojedziesz dzisiaj do Paryża.

— W jakim czasie?

— Natychmiast. Zawieziesz te listy do moich dostawców. P. Stelini niema ani wina w piwnicy, ani żadnych prowiantów. Kolacja, którą wczoraj u niej jadłem, była nieznośna.

— Dobrze, panie hrabio.

— Przypilnuj, aby kosze z winem i prowizją, przysłane były dziś jeszcze.

— Przywiozę je z sobą.

— Dobrze; lubię taką gorliwość.

Dufour nie tracąc czasu, odjechał natychmiast do Paryża, gdzie przedewszystkiem udał się na ulicę Faisanderie.

Magdalena, spostrzegłszy jego twarz zmienioną, krzyknęła ze zdziwienia.

— Co panu się stało? — zapytała.

— Ach, pani, to rzecz straszna... okropna... — będącotał przybyły drżącym głosem ze wzruszenia.

— Co się stało?

— Pan hrabia...

— Cóż p. hrabia?

— Jest ostatnim zbrodniarzem!

s

d. c. n.

Z za kulis
produkcji filmowej

O tajemnicach polskiej produkcji filmowej słyszy się niejednokrotnie rzeczy niezbyt pochlebnie świadczące o sposobach w jaki sposób filmy te powstają. Niebawem dowiemy się o tajemnicach powstania filmu „Puszcza”, bowiem sprawa znalazła się już w ręku władz prokuratorskich. Narazie możemy odsłonić nieco rąbka tej tajemnicy.

Produceniami filmu „Puszcza” byli: Zofja Dromlewiczowa i Natan Frenkiel. Film wyprodukowano i wyświetlono. Ale tu okazało się, że aktorzy, muzyk i personel techniczny nie otrzymali należnego im honorarium. Aby wogóle odczepić się od ludzi, którzy zajęci byli pracą około filmu, film odstapiono Emilowi Katzowi, ten zaś nie mając żadnych zobowiązań wobec artystów, drwił sobie z nich, gdy zwracali się doń po należne im honorarium.

W ten sposób oszukanych zostało kilkanaście osób, którym należy się przeszło 30.000 złotych. Nie mogąc uzyskać swych należności, artyści wnieśli skargę do prokuratora przeciwko Dromlewiczowej i Frenkielowi o oszustwo.

W imieniu poszkodowanych wystąpili: Ina Benita Tesławska, Tadeusz Ordey Maruszynski, Eugeniusz Galbe, Stefan Norris, Bronisław Karolicki, Leonard Zawisłowski i kompozytor Henryk Warszawski „Wars” t

Produkcja Paramountu

Wytwórnia Paramount pracuje ze zdwojoną energią i wydajnością. Zaangażowano nowych reżyserów i aktorów. Trzy filmy zresztą są już w Polsce wyświetlane.

Pierwszym z nich jest „W cieniu krzyża”. Następnie komedia satyryczna reż. Lubicza „Złote siła”. Madame Butterfly” z jedną z najbar dziej lubianych aktorek, Sylvią Sydney.

Już wkrótce ujrzy światło... nocne „Wyspa zatraczonych dusz” z Belą Lugosi, Richardem Arlen i Ch. Laugh ton (znanym z „Szatana zazdrości” i „W cieniu krzyża”). Film ten odznacza się wielce sensacyjną fabułą, opartą na powieści Wellsa.

Niedługo ukaze się na ekranach „Król dżungli”. W roli głównej wystąpi mistrz pływacki Crabbe.

A teraz sensacja. dawno niewidziana ulubienica publiczności Nancy Carroll w filmie „W tajnej służbie” o nader sensacyjnej treści. Obok niej wystąpi G. Raft, nazwany przez Amerykę „Nowym Valentino”.

Również wkrótce ukaze się W. Gibson, znakomita aktorka charakterystyczna. Wraz z nią wystąpi dawno niewidziany Edmund Love oraz mały Dickie Moore. Film nosi tytuł „Demon wielkiego miasta”.

Młoda, ale już bardzo znaną Sari Maritza zmieniła się w Ameryce do

Rok założenia 1848

Firma

H. IMICH w Częstochowie

ul. Panny Marji 16, telefon 97.

poleca pierwszorzędnej jakości:
farby, pokost, lakiery, cement i gips,
wyroby szcołkarskie,
oraz wszelkiego rodzaju papiery.

niepoznania. Co „wyrosło” z trzpiotowatego dziewczątka, pokaże film p. t. „Licytacja miłości”. Banda naszych dzieciaków jednak pozostała nadal niesfora, lecz rozkoszną bandą. Ukaże się ona w filmie „Skippy”. Bardzo ciekawym eksperymentem będzie film pomysłu Lubicza „Gdybym miał milion”.

Filmem Jubileuszowym będzie „Pieśń nad pieśniami”, już nazwany „filmem nad filmami” z Marleną Dietrich i Robert Mamoulianem w rolach tytułowych.

Filmowa chwila bieżąca.

— Na skutek trzęsienia ziemi, w Kalifornji uclerpiła poważnie największa metropolja filmowa świata—Hollywood. 112 atelier miejscowych przerwało pracę.

— Według ostatnich danych statystycznych na całym świecie jest 60492 kin, w tem 33965 dźwiękowych, a reszta—niemych.

— Do Warszawy przybyła znana artystka filmowa Reve bohaterka film „Tabu”. P. Reve przyjęło na dworcu grono artystów.

Rozmaitości

Zwyrodniały ojczym
katował 8-letnie dziecko

(—) Wczoraj nad ranem patrolujący okolice Międzyzlesia policjant usłyszał w przydrożnych zaroślach ciche jęki i płacz. Zaintrygowany poszedł w kierunku skąd dochodził głos i znalazł leżącą pod drzewem dziewczynkę. Dziecko było wynędzniałe, pomimo dotkliwego zimna odziane bardzo lekkie i boso, a tak osłabione, że nie mogło iść o własnych siłach.

Policjant przeniósł dziewczynkę na posterunek w Międzyzlesiu, gdzie opowiedziała, że ma lat 8, nazywa się Helena Chojniak i aciekła z domu od okrutnego ojczyma, który katował ją w straszny sposób.

Dochodzenie potwierdziło w całej rozciągłości opowiadanie dziecka. Lekarz powiatowy stwierdził na jej ciele mnóstwo ran i sińców od bicia po grzebaczem, kijem, rzemieniem i t. d. oraz opuchnięcie rąk i nóg od kępowania postronkiem.

Matka Helenki, kobieta 32-letnia, wyszła niedawno zamąż za 21-letniego Czesława Sokolowskiego, mając

nieślubną córeczkę. Już wkrótce po ślubie ojczym zaczął znęcać się nad pasterbicą. Prawdziwe męki zaczęły się dla niej, kiedy matka opuściła dom w poszukiwaniu pracy. W czasie nieobecności matki ojczym katował dziewczynkę, bił, związaną zaciśniętymi do krwi powrozami rzucał do chlewiku na cele dnie, głodził, dając raz na dzień jeść po kilka kartofli na wędzie.

Onegdaj ojczym zbil pasterbicę do utraty przytomności i wyrzucił za próg chałupy. Dziewczynka po przyścinie do przytomności postanowiła uciec i poszła na los szczęścia w okoliczne lasy.

Ponieważ lekarz stwierdził ogólne wycieńczenie i gorączkę 39 stopni, mała została przewieziona do szpitala dziecięcego w Warszawie przy ul. Kopernika.

Poljoja aresztowała potwornego ojczyma.

Zmierzch popularności
Gandiego

(x) Znany misjonarz francuski, ks. Lhande, który odbył niedawno 6 miesięczną podróż po Indjach i powrócił w tych dniach do Francji, podzielił się z współpracownikiem „L'Ami du Peuple” swymi wrażeniami.

Nawiązując do osoby Gandiego oświadczył on, że ruch, rozpoczęty przez Gandiego oraz jego popularność dobiegły już końca.

„Gandhi. powiedział misjonarz, nie jest filantropem, ani człowiekiem o wielkiej duszy („Mahatma” oznacza „wielką duszę”), jak przypuszczają powszechnie. Jest on natomiast zręcznym politykiem, który, twierząc hinduski ruch narodowy, marzył o zniesieniu olbrzymich zapór, istniejących między kastami. Od chwili, gdy zapragnął poruszyć kwestję kast i dopuścić parjasów do świątyń, Gandhi został opuszczony przez wszystkich”.

Potrzebni
sprzedawcy
do

„KURJERA”

Wiadomość:

w Administracji
„Kurjera”.

Odpowiedzi od Redakcji.

Stały czytelnik. Chętnie zamieszcimy, prosimy jednak o osobiste zgłoszenie się do Redakcji w godzinach przyjęć, celem omówienia pewnych szczegółów nadesłanego artykułu.

St. Z-ski. Nie skorzystamy. „Książę”. Ani to mądre, ani to miłe! Rymy kuleją. Nadaje się, ale do kosza.

Jan Guzik. Temat zbyt oklepany. Prosimy o coś nowego.

KĄCIK RADJOWY.

Warszawa, czwartek 16 marca:

- 12.10 Płyty gramofonowe.
12.35 XX-ty koncert szkolny z Filharmonji Warszawskiej ku uczczeniu nadchodzących Imienin Pierwszego Marszałka Polski. Józefa Piłsudskiego.
15.25 Płyty gramofonowe
15.35 „Kluby kobiece, jako ogniska myśli” — Irena Jabłowska.
15.50 Płyty gramofonowe
16.25 Lekcja języka francuskiego.
17.00 Koncert kameralny z płyt.
17.00 Odczyt
18.25 Muzyka lekka z kawiarni
19.20 Kwadrans literacki
19.45 Prasowy dziennik radiowy
20.00 Muzyka.
21.30 Słuchowisko.
23.15 Muzyka taneczna z danc.

Dam zajęcie z dobrym wynagrodzeniem, za pożyczanie 1 do 2 tys. zł. z zabezpieczeniem hipotecznym. Oferty kierować do Administracji Kurjera, pod Powna Lokata”

Panienska poszukuje współsublokatorki Wiadomość Aleja Nr. 11 m. 3.

Do sprzedania dom z placem frontowym na dwie ulice, przy torze kolejowym w Częstochowie. Wiadomość w Administracji „Kurjera”

Student udziela korepetycji w zakresie 8 klas, oraz przygotowuje do egzaminum. Wiadomość w Redakcji „Kurjera”. pod „St.” 23—9

Młoda osoba, inteligentna poszukuje zajęcia u samotnego pana—Chętnie na plebaję. Zna się na lepszej kuchni i gospodarstwie i może samodzielnie poprowadzić dom. Najlepsze referencje na żądanie. Warunki b. przystępne. Wiadomość w Redakcji „Kurjera” dla Inteligentna”.

Zgubiono książkę Kasy Chorych nr 112212 na imię Petronela Kandora.

Do sprzedania oficyna parterowa nowa z placem, ogrodem i ziemią orną łącznej przestrzeni około 3 morg w Częstochowie, blisko śródmieścia. Bliższa wiadomość: ulica Witsoa № 34, w mieszkaniu № 16.

Sklep spożywczo -- galanteryjny w dobrym punkcie na Ostatnim Groszu, dobrze prosperujący, z powodu wyjazdu do sprzedania. Wiadomości Aleja 41 u dozorecy.

Biuro „WAWEL” posiada największy wybór realności, najkorzystniej pośredniczy przy kupnie i sprzedaży. — Zgłoszenia przyjmuje, oraz informacji udziela bezpłatnie: Biuro „WAWEL” Kraków, Grodzka 60, tel. 108—60 (30—13)

Biuro Dzienników i Ogłoszeń

„RENOMA”

wł. Marjan Żukowski

Częstochowa, Aleja 21, tel. 448

PRZYJMUJE: Ogłoszenia do wszystkich pism krajowych i zagranicznych,
POLECA: Dzienniki i czasopisma krajowe i zagraniczne
SPRZEDAJE: Wyroby tytoniowe, papierosy, oraz znaczki stemplowe, pocztowe, weksle i t. p.

KALENDARZE NA ROK 1933.

OBSŁUGA SZYBKA I SOLIDNA

Jeśli chcesz:
zasięgnąć porady prawnej, napisać podanie, skargę, apelację, rekurs, by szybko i pomyślnie zostały załatwione, sporządzić formalną umowę kupna, sprzedaży lub dzierżawy, wygrać proces, odroczyć termin wypłaty długów do lat 3, w myśl rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 23 sierpnia 1932 r., ściągnąć pieniądze z wekslu—udaj się z całym zaufaniem do najstarszego cieszącego się zaufaniem w Radomsku biura:

„POMOC PRAWNA”

Radomsko, róg ulicy Częstochowskiej
i Żeromskiego Nr 9 (w podwórzu)

a przekonasz się, że to, co zostanie napisane lub też przeprowadzone przez Biuro odniesie pożądaný skutek i będzie Cię kosztowało bardzo tanio.

Za Spółkę Wydawniczą: Stanisław Stangenberg.

Redaktor: Z. Kierzkowski.

Druk. „Udziałowa” w Częstochowie, ul. Panny Marji 41.

Żądajcie u każdego sprzedawcy tylko
KURIER RADOMSZCZAŃSKI z bezpłatnym dodatkiem powieściowym